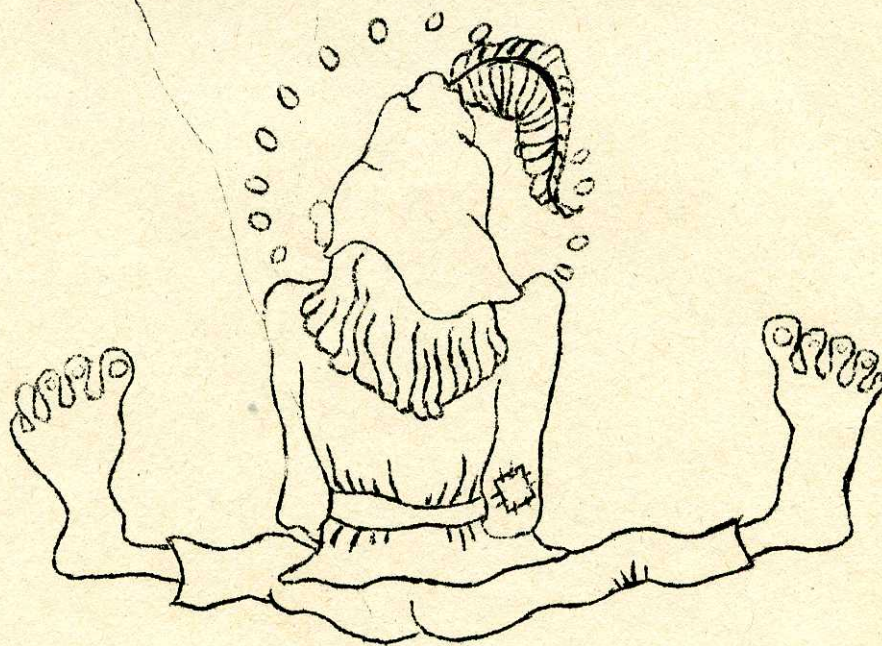

בְּהַסְתֵּר

5578

27

כלבסו בטהבמהב נ במעב בלה בלה בלה בלה...רבק

אביב הגיע פסח בא... וגם השנה לא השתנה המשתנה... סליחה! המה נשתנה.
המצות שוב ניג'סו כרגיל וגם מיק אלמן לא אכזב בליל הסדר.
על רקע הזכיה הנהדרת שלנו בגביע אירופה... טעו! באירוויזיון,
אמר סעדיה (לא זה שזכה השנה) כי הוא מתכוון לקחת את האירוויזיון בשנה
הבאה ולהקת הלייווי שלו "האחים" א. המאירי כבר החלה בחזרות.
מתחיל להיות חם אצלנו במושב, כולם נוסעים לירדן לסחנה לבריכות חימצון
ולמקלח הציבורית ואפילו גורג'י וג'רמי כבר למדו לשחות. רק הבריכה שלנו
עוד לא למדה להפתח בתחילת הקיץ ולא בסופו.
איתן נוסע לאמריקה וכנראה שיהיה כתב חוץ של כל סוטה, וועדה הספורט המליצה
שיעבור גם קורס להוצאות חוץ באנגלית.

יואב ורונן משתחררים. (דו"ח מהחלטת הוועדה המשותפת לוועד כוח אדם הכוח
וועדת טווח ארוך אחרי שהשתחררה מהתחננים) יואב יעבוד כדורך ורונן יעזור
לו... האבוקדו הפסיד בשנה שעברה והרי אמר שהכל הלך על הוצאות פסיכולוגיות
לאיגור, ככה שזה לא נורא בכלל, כי גם המשק מפסיד הרבה ובעצם מרוויח על
חינוך מיוחד.
השחיתות גוברת בזמן האחרון ומה יקורה זה כמו שא"ר א"ל אמר אחרי כיבוש
מנסורה מידי האינדיאנים" מעולם לא אכלו כה מעטים כל כך הרבה סטייקים".
וזה נכון!

אל תשאלו - העתון הזה כל כך צפוף הייתי צריכה להתחנן בפני העורך הראשי -
סלע- שיתן לי לכתוב כמה מילים... סתם חראים אהם! ... ואין צורך להסביר למה
ולא להסיף מוטרף רק לזרוק עובדה ולהמשיך לקוות, זה מה שאנחנו עושים כבר הנים רבות
ויש לי חדשות בטבילרם-נמתיך...!

מה אגיד לכם?

השמש בזריחה מפסימה - המיק פורח- האביב כבר כמעט נגמר- ומחילים להתעורר- כל
אחד בדרכו שלו, דני נמלי מחזף לקראת הקייץ והבחר המודי שאולי יגיע (לכן הוא
אינו כותב) ואיתי מרחיז רגליו לצבא ועוד התעסקויות ברגליו- וגם לו אין הרבה זמן-
ואני מה איתי?

חברה- כל סוטה באמת ביקש ממני להגיד לכם שהוא נעלב -למה רק על בגין ויזהר כהן מדברים
-מבקרים ומביעים דעות!?

אנא מכס

שלכם בחיבה המערכת.

נסיעה לשובה

לכל ידידי ידידותי, חברים לנשק, מחנכים, מעריצים(?) שונאיי, חלמידי סחם עמך, ולכל זהל כפר הנניא, בזה הנני אומר גלות לזמן מה ומקווה שהמכה לא תהיה קשה מדיי. הגני הזמן לעזוב את גן העדן למושיס, כלכיה, נאהבים מחנדים, חמורים, ילדים, מוזנחים, מופרעים, עובדים ובטלנים ו... סוטים וללכת ולהציץ ולראות מה נימע שם מעבר לים. היכך שהזהב לא מתגלגל ברחובות והרחובות לא מוארים בלילות, איפה שהנשים לא נותנות כל כך בקלות והעבודות יותר שחורות משחור הלילה, הדירות יותר מערות מאשר דירות. כן חבריה, אותי לא תוליכו שולל אני מכיר את הסיפור, זהו הסיבוב השני כבר אבל חברה אל תסכחו יאנהנו בני כחת עשור, דפוקים, משהו דפוק אצלנו אמנם גם דפקנו אבל גם נדונקנו אז סלחו לנו.

אני מקווה שיופיי יסלחו לי ליהרסתי את הקולטיבטור ביום עבודה במלחה, הרי ליפשיץ שהפכתי לו מיכל הבוקדו בסוף היום, בני גולדברג שהחרמתי לו את התופים, לארי ברקוביץ ודפקתי על קיר חדרו, כל עובדי הבריכות שמרתי להם את החיים וקרעתי להם את החת, כל מסנכי, הוריי ובני מדינה שאכזבתיים, כל הבנות שקיבלו אצלי כוס קפה... אבל חברה ביננו זה לא מה שהיה פעם. תשאלו את מקסי וג'ורג'י.

הבנות הן לא אותן בנות, הנסיבות הן לא אותן מסיבות, כדורגל-זו משימה לגמור מחציית אחת בלי להתעלל, בבריכות- חורבן בית המקדש-אבל כנראה שגם אנחנו לא מה שהיינו. לקום בבוקר יום שבת שטוף שמש, לצאת החוצה להתמתח ללבוס בגד ים לעשות גוף- וממול מופיעה הגברת ג'יין אנגלסברג-אלף דוברינר או סבחה אפסטיין וירדנו ביגון שאולה. חברה זה לא מה שהיה. שמרו על המולדת וזרקו את בגין אל חשרתו יותר מדיי מילואים, בעדינות עם המתנדבות, אל תסובו לרודה יותר מדיי שוקולדה, שמרו על הקופסא(טלוויזיה) ככתב עינכם, המיזכו לפיות בתיקו בכדורגל, שתו בירה בפאב, עיו אהבה ויחיה לכם טוב על הנחמה.

להתראות איתן נ.

לעורך כל סוטה

אדון יקר, אין מילים בפי לתאר את הרגש העונג שהציפו אותי למקרא כל סוטה האחרון. סוף סוף לא כל יום מהגלגל לידך מסמך כל כך מרענן ומעודד וכל זה בעיצומה של שביתת העתונות. בעיקר מצא חן בעיני אמרו של החבר ליפשיץ "מנהל קבוצת הכדורגל" שהוא כידוע מתעתד להיות מזכיר המזק בשנת אלניים.

ובכן מה נשמע בגולה?

אצלנו הכל בסדר, שלופה מצויר כוסינו בלונדון ומבשל על-הכיפק, אפילו הזמין אותנו, כלומר את עומרי ופרט ואנוכי לחרנגולת בקארי-היה טעים. אמנון ועמוס קנו לנו חבוטהוי ויצאו למוט באירופה, אגב, כל הפלשתינאים שנואמים בהיד פארק חתמו על פטיציה, הם דורשים שלא יתנו לו לצאת את גבולות אנגליה, הם פשוט אוהבים את "הימני השחרחר". אני עצמי יצאתי את אנגליה ברגשות מעורבים, הם דיי נחמדים, אבל כלארבע פעמים ביום קורה לך שאחה ניצב בפתח האדגראונד ושולף מפח של קווים ופתאום אתה מוטל ארצה ו-5 אנגלים עומדים עליך ומחייכים באדיבות ושואלים אם אתה צריך עזרה ופתאום אתה מתחיל לגלות שלמעשה הם מחייכים כמו שני זאבי ערבות שנפגשים במצע המדבר.

אמריקה היא ארץ מוזרה מאוד. קחו למשל את בוסטון, נדמה לך שהחברה פשוט אספו את כל הזקנים בעיר ביום בהיר אחד והוציאו אותם להורג. פשוט אין זקנים בעיר.

כולם סטודנטים, פשוט עיר של אונברסטאות. היום אני כבר יודע שבארה"ב אי אפשר לחטוף מטוס. וכך קרה הדבר כשססתי לבוסטון לפני שעולים על המטוס יש מכזיר רנטגן כזה שבודקים את ההנד-באג ואיך שמכניסים את התיק שלי פנימה מופיעה לאורך כל התיק צללית של סכין להיתוך לחם באורך 55 ס"מ (ובכן למעשה קניתי את הסכין במחנה לחימקה באנגליה) הבודק החוויר כסיד ו-3 נערות שחומות שרק חזרו מפלורידה ניתרו באלגנטיות אחורה כשהן צווחות בהתרגשות, ונעצרו במרחק בוחח של 20 מטר. הן כין הוצאה מהתיק ונמסרה לשלטונות ואני קבלתי קבלה חמורתה ונתנו לי לעלות למטוס ובמשל כל הטיסה לבוסטון ישבתי מבודד ואף דיילת לא ניגשה אליי, אבל לסיפור יש הפי-אנד, כעבור יום וחצי הגיע שליח מיוחד והביא את הסכין ארוזה היטב יישר הבייתה. כך זה באמריקה. יהודה ומיקי מחלטים הופעות ברדיו ובטלוויזיה ומיקי מופיעה ביום העצמאות עם התזמורת הפילהרמונית של טורונטו יהודה טס איתה בחור מיקרופון. הוא כמובן עובד קשה מזריחה עד זריחה כזמרבית יומו עובר עליו בהרהורים נוגים על המולדת החבוטה של כולנו. עוד פרט פיקנטיל לני ואני מסיים, למושל מסצ'וסטס קוראים בשם דוקקטוס והוא כמובן יהודי ממוצא ארמני קלטי וכולם פה אוהבים אותו מאוד וכמובן יש שמועות שהוא ייזל לגמור רק כשאשתו מצליפה לו עם שוט ישר בפי הטבעת. טוב זה יספיק להפעם שלום ולהתראות

דודו.